

رابطه مو با درمان ناشنوایی

علوم سیاسی :: گزارش :: دی 1373 - شماره 47

از 61 تا 61

آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/562432>

دانلود شده توسط : عمومی user2314

تاریخ دانلود : 13/04/1395

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

www.noormags.ir

رابطه مو با درمان ناشنوایی

دانشمندان با کشت یاخته‌های مویی شکل گوش داخلی کوچک هندی عوامل رشد و ترمیم آنرا در آزمایشگاه مطالعه می‌کنند.

کشف روش ترمیم یاخته‌های گوش داخلی تنها به درمان ناشنوایی منجر نمی‌شود بلکه عوارض دیگری نظیر سرگیجه مدام، تهوع و عدم تعادل را نیز درمان می‌کند، چرا که بخش حلزونی گوش داخلی تعادل ما را حفظ می‌کند. البته تا درمان کامل ناشنوایی راه درازی در پیش داریم اما طبیعت هنوز رازهای بسیاری در آستین دارد که می‌توان با کشف و تقلید از آن، بسیاری از کاستیها را جبران کرد.

تحریک می‌کند و با یاخته‌های مویی ارتباط ندارد.

علاوه بر این، عمل جراحی گوش بسیار گران تمام می‌شود و به درد ناشنوایان کامل و مادرزادی نمی‌خورد. بنابراین دانشمندان از خود می‌پرسند آیا درک بیشتری از ماهیت یاخته‌های گوش داخلی پرندگان می‌تواند به درمان ناشنوایی گوش پستانداران از جمله انسان‌ها کمک کند؟ در جستجو برای یافتن همین پاسخ بود که دکتر داگلاس کنتانچه از دانشگاه بوستون توانست کشف کند که پرندگان ناشنوا می‌توانند شنوایی خود را باز یابند. بهترین و دلگرم‌کننده‌ترین تجربه‌ها به آزمایشاتی مربوط می‌شوند که بر روی خسوکچه هندی انجام شده است.

حال مقایسه و مطالعه گوش پرندگان هستند، اینک امیدوارند بتوانند از روی یاخته‌های حلزونی گوش پرندگان کپی‌برداری کنند. در صورت موفقیت آنان در انجام این پروژه صدها میلیون ناشنوا در جهان از نعمت شنوایی بهره‌مند خواهند شد. جالب است بدانید که تنها در آمریکا ۲۸ میلیون ناشنوا زندگی می‌کنند و هشتاد درصد آنان از فقدان یاخته‌های مویی شکل بخش حلزونی رنج می‌برند. سمعک‌ها گرچه بخش حلزونی را تحریک می‌کنند اما چندان کمکی به شنوایی به حساب نمی‌آیند، زیرا سمعک تنها یاخته‌های سالم بخش حلزونی را تحریک می‌کند. حتی راه حل عمل جراحی و نصب الکتروود در حلزونی گوش فقط عصب شنوایی را

پرندگان نیز مانند انسان‌ها با کمک موهای داخل گوش صدها را می‌شنوند. یاخته‌هایی که دیواره درونی بخش حلزونی گوش داخلی را بصورت موهای زیر می‌پوشاند امواج صوتی را تشدید کرده و پس از تبدیل به پیام‌های الکتریکی عصبی به مغز ارسال می‌کنند تا موجود زنده - خواه انسان خواه پرنده - احساس صدا را تجربه کند. اما یک انسان‌ها هست و آن خاصیت ترمیم پذیری یاخته‌های مویی شکل گوش داخلی آنها است. قناری‌ها، طوطی‌ها، بلدرچین‌ها و سارها حتی در بزرگسالی می‌توانند یاخته‌های آسیب دیده خود را در بخش حلزونی گوش ترمیم و بازسازی کنند. دانشمندی که از شش سال پیش در

را به حال خود رها کردند، پس از این مدت تعداد باکتری در روی وسایل لاستیکی و پلاستیکی ثابت ماند در حالیکه بر تعداد باکتریهای روی چوب ۹۹ درصد افزوده شد. (در نتیجه گیری عجله نکنید) سپس وسایل مورد آزمایش را یک شب در دمای معمولی اتاق باقی گذاشتند، فردای آنروز بر تعداد باکتری‌های وسایل پلاستیکی بسیار افزوده شده بود اما از باکتری بر روی وسایل چوبی خبری نبود انگار باکتری‌ها نابود شده بودند. در نگاه اول نتیجه‌ها شگفت‌آور هستند اما فراموش نکنیم چوب به عنوان جزئی از درخت میلیون‌ها سال با باکتری‌ها جنگیده است.

پژوهشگران سازگار (مکانسیم) دقیق نابودی باکتری‌ها بر روی چوب را نمی‌دانند اما به گمان دکتر کلیور و خانم دکتر آک ساختار متشکک چوب مایعات درون سلولی باکتری‌ها را به خود جذب می‌کند و بدین ترتیب به اصطلاح

خطر تخته گوشت‌برهای غیر چوبی

بسیاری از خانم‌های خانه‌دار روی میزهای آشپزخانه را با پلاستیک یا روکشی از استیل براق می‌پوشانند. کابینت‌ها آشپزخانه‌ها نیز سالهاست که از ورق‌های فلزی ساخته شده‌اند. البته گرانی وسایل چوبی و اساساً چوب در این تغییرات مؤثر بوده است.

حال به ذکر چگونگی و نتایج آزمایشاتی می‌پردازیم که پژوهشگران در دانشگاه ویسکونسین انجام داده‌اند. آنها وسایلی از جنس لاستیک، پلاستیک، چوبی و استیل انتخاب کردند که خانم‌های خانه‌دار برای خرد کردن سبزی و گوشت از آنها استفاده می‌کنند. جالب است که آنها با این تصور اولیه کار خود را شروع کردند که وسایل چوبی آلودگی میکروبی را بیشتر حفظ می‌کنند و به راحتی ضد عفونی نمی‌شوند. خب، بینیم به چه نتیجه‌ای رسیدند:

آنها آزمایش خود را با کار بر روی وسایل چوبی (از ۹ چوب مختلف) و وسایل پلاستیکی (از چهار نوع ترکیب) و حتی یک قطعه لاستیک تخت برای قیمة کردن گوشت آغاز کردند. روی هر یک از وسایل فوق تعدادی از باکتری‌های سالمونلا، لیسترو اشرشیاکولی ریختند و سه دقیقه وسایل

موجب نابودی باکتری‌ها می‌شود.

آنها را «دخفه» می‌سازد و یا شاید ماده‌ای سستی از چوب تراوش می‌گردد که